Minerva 5.VI.910

ANUL II.—No. 527 bis

5 bani

ABONAMENTE
ÎN ŢARA
UN AN . . 18.— LEI
ŞASE LUNI 9.— »
TREI » 4.50 »
ÎN STRAINATATE
UN AN . . 40.— LEI
ŞASE LUNI 20.— »
TREI » 10.— »

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
BULEVARDUL ACADEMIEI, 3. — BUCUREŞTI

Academicienii cei noi
în secţia istorică

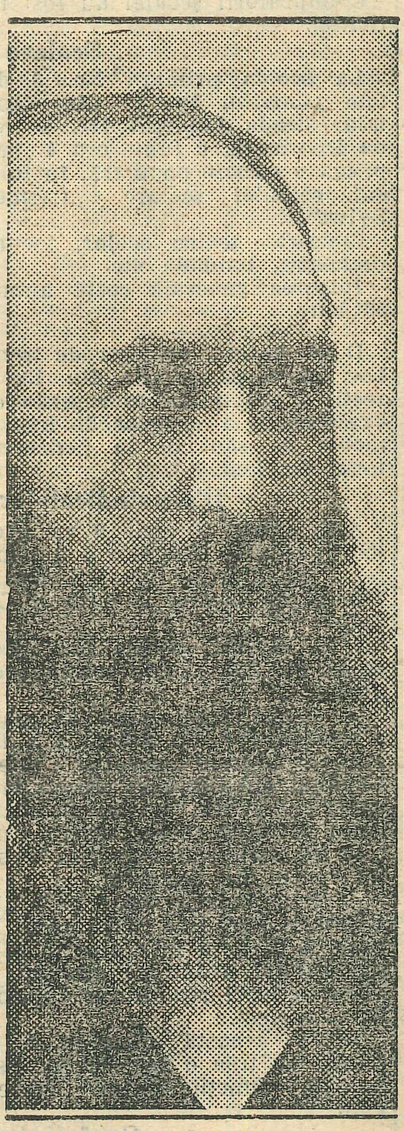

D. N. Iorga

Se ştie că secţiunea cea mai însemnată şi cea mai activă a Academiei Române este secţiunea istorică, ale cărei servicii pentru ştiinţa şi cultura noastră sunt nepreţuite.

In actuala sesiune a Academiei s'au ales, în locurile vacante ale secţiei istorice, d-nii Nicolae Iorga şi T. V. Stefanelli, membrii activi şi d-nii St. Longinescu, I. Ursu şi Al. Lăpădatu, membri corespondenţi.

Dăm, în rândurile următoare, câteva informaţiuni despre operile şi meritele cari au deschis acestor scriitori porţile

limachilor şi a Mitropolitului Gavriil de Kiev.

D. T. V. Stefanelli este frate cu profesorul de teologie din Cernăuţi, Juvenal Stefanelli.

Dânşii sunt fiii răzeşului de la Siret, al cărui chip stă zugrăvit pe tabloul ce reprezintă instalarea primului Mitropolit bucovinean, Teofil Vendela; tabloul se păstrează în frumoasa reşedinţă metropolitană din Cernăuţi.

D. T. V. Stefanelli este un contemporan al lui Mihail Eminescu, de care-l lega o strânsă prietenie, încă din timpul studiilor universitare la Viena. Noul Academician a şi publicat o serie de amintiri interesante din viaţa poetului. Ele sunt risipite prin diferite reviste, dar vor apărea şi în volum.

Astăzi, d. T. V. Stefanelli este consilier la Curtea de apel din Lemberg.

St. Longinescu

Specialist în materia dreptului roman şi românesc, d-sa ocupă cu distincţiune catedra dreptului roman la Universitatea din Capitală. Tânăr încă, d. Longinescu s'a remarcat prin o serie de studii originale asupra istoriei dreptului românesc şi îndeosebi asupra vechilor noastre pravile de legi. A publicat o „Istorie a dreptului român" şi un studiu preţios despre „Pravila lui Vasile Lupu". După mult regretatul dr. George Popovici, cel mai de seamă specialist în ştiinţa vechiului drept românesc, d. Longinescu s'a impus ca o autoritate de primul rang în acest domeniu.

Ion Ursu

Profesor suplinitor de istorie universală, la Universitatea din Iaşi, a publicat o serie de serioase lucrări istorice, în româneşte, franţuzeşte şi nemţeşte, foarte bine primite de criticii specialişti, români şi străini. Amintim „Relaţiile Moldovei cu Polonia, până la moartea lui Ştefan cel Mare"; „Die auswärtige Politik des

Academiei.

Nicolae Iorga

A fost ales în locul regretatului Gr. Tocilescu.

Şi-a început activitatea istorică acum vre-o douăzeci de ani, la vârsta de abia 21 de ani, cu scrieri de caracter istoric universal, în legătură cu cele din urmă manifestări ale expediţiunilor cruciate.

A publicat în urmă studii şi documente referitoare la Cruciade, câştigându-şi un renume european. De multă vreme, d. Iorga este socotit drept unul din cei mai de seamă cunoscători ai istoriei medievale, pe care o propune şi la Universitatea din Capitală.

Al. Lăpădatu

Dar d. Iorga este şi cel mai productiv om de ştiinţă pe terenul istoriei româneşti. Ceia ce a făcut d-sa în această direcţie, se ştie şi se preţueşte de toată lumea noastră cetitoare.

Prin cele aproape o sută de lucrări speciale — munca unei generaţii întregi, nu a unui singur om — d. Iorga a contribuit în măsură extraordinară la progresul studiilor istorice româneşti, de natură politică, culturală şi literară.

In vremea mai nouă a dat la iveală o Istorie a Românilor în nemţeşte (2 vol.), publicată de vestita colecţie a istoriei statelor europene, pusă sub direcţia savantului Lamprecht dela Universitatea din Lipsca. Tot în această colecţie se tipăreşte o Istorie a Imperiului Otoman, din care d. Iorga a publicat până acuma trei mari volume.

Fireşte că, pe urma strălucitei sale activităţi istorice, d. Iorga era indicat, de mulţi ani să ocupe scaunul academic ce i s'a oferit abia în acest an.

T. V. Stefanelli

A fost ales în locul regretatului dr. Augustin Bunea, marele istoric şi fruntaş al Ardealului. Dar ca bucovinean, d. Stefanelli intră la Academie cu titlul de succesor al părintelui Marian, neuitatul folclorist din „ţara fagilor".

Trăind, un timp îndelungat, ca magistrat, în Câmpulungul moldovenesc de odinioară, s'a îndeletnicit cu istoria acestui important centru de viaţă culturală românească, cercetând originea câmpulungeană a Cal-Peter Rareş". (Politica externă a lui Petru Rareş), „La politique orientale de Francois I-er". Acum de curând, d. Ursu a editat „Historia turchesca" a lui Donado da Sezze, tipărind în italieneşte şi un sudiu asupra ei.

Al. Lăpădatu

Este cel mai tânăr membru corespondent al Academiei, ales în actuala sesiune, pentru secţiunea istorică. In cercurile istorice şi literare e bine cunoscut şi foarte apreciat pentru ştiinţa sa temeinică şi pentru activitatea sa neobosită.

D. Lăpădatu e secretarul „Comisiunei monumentelor istorice", de pe lângă ministerul in-

Ion Ursu

structiei publice. S'a distins în timpul din urmă prin numeroasele şi îngrijitele articole istorice, apărute în „Buletinul monumentelor istorice", publicaţie preţioasă, pe care o redactează el însuşi.

După terminarea studiilor universitare, d. Lăpădatu s'a dedicat exclusiv cercetărilor istorice româneşti, publicând, de vre-o opt ani încoace, monografii şi studii, cari i-au asigurat un loc de frunte între tinerii noştri istorici. Dintre lucrările d-sale amintim studiile despre „Radul cel Frumos"; „Vlad Vodă Călugărul"; „Episcopia Strehaii"; „Damaschin Episcopul şi dascălul"; „Manuscrisele de la Bisericani şi Râşca" etc.

Pe lângă aceste scrieri, d. Lăpădatu a mai publicat articole judicioase de critică istorică în „Convorbirile literare" precum şi o serie de studii, cercetări, izvoare şi recenziuni în volumul „Prinos lui D. A. Sturdza", în revistele „Biserica ortodoxă română" „Revista generală a învăţământului", „Semănătorul", etc.

A tipărit deasemenea, o nouă ediţie, foarte conştiincioasă, a operei lui Nicolae Bălcescu „Istoria Românilor sub Mihai Vodă Viteazul", pe care a întregit-o cu şaisprezece naraţiuni istorice prea frumoase despre „Zilele de cădere ale lui Mihai Vodă".

D. Al. Lăpădatu este fiul regretatului profesor şi poet ardelean I. Lăpădatu.

Ion Scurtu